

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Кафедра політології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан філософського факультету

Іван КАРПЕНКО

_____ 2023 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА ТА УПРАВЛІННЯ

рівень вищої освіти бакалаврський

галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки

спеціальність 052 Політологія

освітня програма Політичні технології та аналіз політики

вид дисципліни за вибором

факультет філософський

2023 / 2024 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою філософського факультету
Протокол № 6 від 16 червня 2023 року

Розробники програми: **Авксентьев Олександр Леонідович** – кандидат
філософських наук, доцент кафедри політології філософського факультету.

Програму схвалено на засіданні кафедри політології
Протокол № 11 від 15 червня 2023 року

Завідувач кафедри політології

Олександр ФІСУН

Програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Політичні технології та
аналіз політики»

Гарант освітньо-професійної програми

Тетяна КОМАРОВА

Програму погоджено
методичною комісією філософського факультету

Протокол № 10 від 14 червня 2023 року

Голова методичної комісії
філософського факультету

Сергій ГОЛІКОВ

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Публічна політика та управління» складена відповідно до освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми підготовки бакалавра за спеціальністю 052 – «Політологія».

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. *Метою викладання навчальної дисципліни є комплексне висвітлення проблематики публічної політики як засобу регулювання взаємин публічного, приватного та державного секторів, управління публічно-політичними процесами;*

1.2. *Основними завданнями вивчення дисципліни є:*

- ознайомити студентів із трендами розвитку публічної політики як особливої сфери;
- сформувані у студентів базовий понятійний апарат щодо процесів публічної політики та управління;
- навчити самостійно використовувати навички аналізу публічно-політичних процесів.

1.3. Кількість кредитів – 6

1.4. Загальна кількість годин – 180

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
Обов'язкова	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
3-й	
Семестр	
6-й	
Лекції	
32	
Практичні, семінарські заняття	
32	
Лабораторні заняття	
Не передбачені	
Самостійна робота	
116 год.	
Індивідуальні завдання	
аналітичне есе, аналітичні доповіді, презентації дослідницьких проектів	

1.6. Заплановані результати навчання

Згідно з вимогами освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми студенти повинні досягти таких результатів навчання:

Знати:

- базовий понятійно-категоріальний апарат публічної політики;
- закономірності розвитку публічно-політичних процесів;
- зв'язок між суб'єктами публічної політики;
- алгоритми і цикли артикуляції та вирішення публічно-політичних проблем.
- функції та роль держави як ключового суб'єкта публічного управління;
- основи проектування державної публічної політики;
- особливості конституційної інженерії, її актуальні виклики для сучасної України.

Вміти: - втілювати здобуті знання на практиці, аналізуючи та вирішуючи конкретні кейси публічно-політичних питань і проблеми взаємозв'язку публічної політики з різними рівнями управлінської (адміністративної) діяльності.

2. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Розділ 1. Теоретико-методологічні підходи до публічної політики

Тема 1. Стратегії та методологічні моделі досліджень політики

Еволюція політичних рефлексій. Релігійно-міфологічно модель рефлексій. Сакралізація, традиційна легітимність публічно-політичних рішень. Філософська модель дослідження політичного. Принципи побудови держави, феномен громадянства. Парадигма раціоналізму та критичне осмислення публічно-політичного. Інституціоналізація політології в XIX сторіччі. Формальний, традиційний, біхевіоралістський та постбіхевіоралістський етапи розвитку політичної науки: загальна характеристика. Стан та перспективи сучасної політології: світовий досвід та вітчизняні реалії. Інституціоналізація політології в Україні.

Тема 2. Публічна політика як об'єкт аналітичних досліджень

Поняття «публічного» та «приватного», «публічної сфери» та «приватної сфери». Соціальний простір взаємодії між державою, суспільством та громадянином. Логіка колективної дії та економічні мотиви організації. Суспільні та приватні блага. «Парадокс Олсона» та «ефект безбілетника». Колективна дія в малих та великих групах. Відокремлення «public policy» та «politics». Античні витоки «публічної політики». «Публічна політика» як об'єкт політико-філософських досліджень. Конвенційні vs. конфліктні теорії держави як ключового суб'єкту публічної політики. «Розмір держави» та співвіднесення «публічного» і «приватного» в політичному режимі. «Публічна політика» як об'єкт аналітичних досліджень у другій половині XX сторіччя (теорія державного управління, політологія).

Тема 3. Концепції аналізу публічної політики

Аналіз публічної політики, що базується на теорії держави. Плюралістичний підхід: публічна політика як вирішення соціальних запитів. Неінституційний підхід: публічна політика як боротьба за ренту. Публічна політика та логіка бюрократії. Публічна політика в парадигмі теорії раціонального вибору. Публічна політика як регулювання суспільно значимих інтересів. Публічна політика як продукт діяльності легітимної влади. Аналіз публічної політики як «науки дії».

Тема 4. Методологічний інструментарій аналізу публічної політики

Міждисциплінарність політичних досліджень. Політичні проблеми в предметному полі інших наук-дисциплін. «Суперечка» гуманітарних наук-дисциплін за теоретичний спадок соціальної/політичної філософії. Філософські та соціологічні традиції політології. Основні підходи та групи методів політології. Проблема методологічної ексклюзивності політології. Поняття «політичного аналізу» та «аналізу політики». «Універсальний» та «специфічний» підходи до розуміння політичної аналітики. «Теоретичний» та «прикладний» політичний аналіз. Рівні політичної аналітики: фундаментальний, інструментально-емпіричний, практико-прикладний. Ситуативний, стратегічний, ціннісний аналіз. Компоненти аналізу: аналіз ситуації, прогноз подальшого розвитку, ухвалення рішень. Кількісні та якісні, динамічні та статичні, групові та індивідуальні методи аналізу. Статистичний аналіз, методи аналізу документів, контент-аналіз, експертні методи аналізу і прогнозування, івент-аналіз, SWOT-аналіз, сценарний метод.

Тема 5. Суб'єкти, ресурси та цикли публічної політики

Фізичні та юридичні особи як суб'єкти публічної політики. Постулати економічної раціональності та обмеженої раціональності суб'єктів публічної політики. «Суверенні» та «приватні» суб'єкти публічної політики. «Групи-мішені», «кінцеві користувачі», «групи третіх осіб» («бенефіціарів» та «потерпілих»). Ресурси суб'єктів публічної політики. Правовий, людський, монетарний, когнітивний, інтерактивний, часовий, інфраструктурний, силовий ресурси. «Легітимність» та «довіра» як ресурси публічної політики. Модель циклу публічної політики Парсонса: виникнення проблеми – сприйняття проблеми як публічної – внесення проблеми в урядовий порядок денний – формулювання альтернатив вирішення проблеми – затвердження урядової програми дій – імплементація – оцінка наслідків.

Розділ 2. Проблематика управління публічно-політичними процесами

Тема 6. Логіка і моделі пошуку ренти в публічній політиці

Поняття ренти в економічній теорії. Поняття політичної ренти: зміст і форми. Економічні мотиви рентоорієнтованої поведінки. Видатки на пошук ренти. Груповий пошук ренти. Пошук ренти через державне регулювання, тарифи і квоти, державні закупівлі. Моделі рентоорієнтованої поведінки Г. Таллока, Е. Крюгер, Стіглера-Пельцмана, МакКорміка-Толлісона. Стратегії захисту ренти і державні монополії. Політичні суб'єкти як шукачі ренти. Втрати суспільного добробуту від пошуку рентоорієнтованої логіки політичного процесу. Реформи і стратегії боротьби з рентоорієнтованою поведінкою.

Тема 7. Державне управління: держава як ключовий суб'єкт публічної політики

Класичні (Дж. Локк, Т. Гоббс, Ж. Руссо) та новітні (Дж. Ролз, Р. Дворкін, Ч. Тейлор, М. Уолцер, Р. Нойзік) концепції суспільного договору. Мотиви стратегічної координації суб'єктів. «Рівновага Неша» та «Оптимальність Парето». «Ігри координації»: «дилема ув'язнених», «обмін закритими сумками», «дилема безбілетника», «полювання на оленя». «Ігри координації», що повторюються: роль очікувань суб'єктів. «Ігри розподілу»: «черга», «збалансована черга», «бери і діли», «переможець, що підлаштовується». Критерії раціональності процедур перерозподілу. Маніпулювання в «іграх розподілу». Основи економічного аналізу ефективності держави. Трансакційні видатки та екстерналії. Аксиоматика функцій суспільного добробуту. Індивідуалістичні та патерналістські функції суспільного добробуту. «Провали ринку» та «провали держави». Розмір держави та економічне зростання. Розмір держави та корупція. Особлива логіка бюрократії: модель В. Нісканена, Г. Таллока, Бретона-Бреннана-Бьюкенена. Логіка диктатури: модель «осілого бандита» МакГіра-Олсона, «дилема диктатора».

Тема 8. Проектування державної публічної політики

Політико-адміністративна програма (ПАП): правова база публічної дії. Складові політико-адміністративної програми: цілі, оціночні елементи, операційні елементи, ресурси та процедурні елементи. Когерентність та легітимність складових елементів. Субстанційні, інституційні та змішані політико-адміністративні програми. Політико-адміністративна структура (ПАС) публічної політики: сукупність державних та напівдержавних відповідальних за впровадження осіб. Горизонтальна та вертикальна координація в ПАС, політизовані та бюрократичні ПАС, відкриті та закриті ПАС.

Тема 9. Конституційна інженерія як політичне проектування

Порівняльна конституційна інженерія (Дж. Сарторі). Дилеми представницьких демократій: президентська чи парламентська республіка, однопалатний чи двопалатний парламент, мажоритарна чи пропорційна система, федеративний чи унітарний устрій. Конституційна інженерія та посткомуністичні трансформації: траєкторії розвитку пострадянських країн. Конституційне проектування та роль неформальних інститутів (Г. Хейл). Інститути і субститути. Актуальні виклики конституційної інженерії для сучасної України. Правові засади та діяльність Конституційної комісії. Можливі вектори конституційного реформування в Україні.

Тема 10. Український публічно-політичний процес

Релевантність методологічного інструментарію теорії суспільного вибору українському політичному процесу. «Homo economicus» і «homo politicus». Конституція як суспільний договір. Патології виборчих систем як алгоритмів політичного суспільного вибору. Стратегічне маніпулювання електоральними правилами. Поведінка суб'єктів у представницьких органах. «Логролінг» як законотворча норма українського парламенту. «Ігри коаліцій» в українському парламенті та місцевих радах. Виміри впливу і ресурси політичних суб'єктів. Роль груп інтересів і лобізм. Демократизація як побічний продукт конкуренції груп інтересів. Фінансово-промислові групи як. Приватизаційні процеси початку 90-х та сучасні тенденції. Еволюція бюрократії. Шляхи захисту ренти. Політичний процес як боротьба за політичну ренту. Електоральний неопатримоніалізм та мажоритарна складова виборчої системи.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с. р		л	п	лаб	інд	с. р
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Теоретико-методологічні підходи до публічної політики												
Тема 1. Стратегії та методологічні моделі досліджень політики	8	4	4									
Тема 2. Публічна політика як об'єкт аналітичних досліджень	20	2	2			16						
Тема 3. Концепції аналізу публічної політики	24	2	2			20						
Тема 4. Методологічний інструментарій аналізу публічної політики	24	2	2			20						
Тема 5. Суб'єкти, ресурси та цикли публічної політики	8	4	4									
Разом за розділом 1	84	14	14			56						
Розділ 2. Проблематика управління публічно-політичними процесами												
Тема 6. Логіка і моделі пошуку ренти в публічній політиці	24	2	2			20						
Тема 7. Державне управління: держава як ключовий суб'єкт публічної політики	28	4	4			20						
Тема 8. Проектування державної публічної політики	8	4	4									
Тема 9. Конституційна інженерія як політичне проектування	8	4	4									
Тема 10. Український публічно-політичний процес	28	4	4			20						
Разом за розділом 2	96	18	18			60						
Усього годин	180	32	32			116						

4. Темі семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Стратегії та методологічні моделі досліджень політики	4
2	Публічна політика як об'єкт аналітичних досліджень	2
3	Концепції аналізу публічної політики	2
4	Методологічний інструментарій аналізу публічної політики	2
5	Суб'єкти, ресурси та цикли публічної політики	4
6	Логіка і моделі пошуку ренти в публічній політиці	2
7	Державне управління: держава як ключовий суб'єкт публічної	4

	політики	
8	Проектування державної публічної політики	4
9	Конституційна інженерія як політичне проектування	4
10	Український публічно-політичний процес	4
	Разом	32

5. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Дати розгорнуті визначення «Політика як «politics» та політика «policy»	16
2	Охарактеризувати завдання публічної політики у сфері побудови громадянського суспільства	20
3	Проаналізувати взаємозв'язок публічної політики та громадянського суспільства в сучасній Україні	20
4	Дослідити кореляцію понять «спільне благо» та «суспільний інтерес»	20
5	Розгорнуто визначити співвідношення категорій «публічна політика» та «державна політика»	20
6	Комплексно оцінити запровадження «еврореформ» в Україні	20
	Разом	116

6. Індивідуальні завдання

Не передбачені

7. Методи контролю

Робота на семінарських заняттях, контрольна роботи, перевірка есе, аналітичної доповіді та реферати, курсова робота, екзаменаційна робота (іспит).

8. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання										Курсова робота	Разом	Екзамен	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10				
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	20	60	40	100

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ та ЗАЛІКОВИХ РОБІТ

40 балів – загальна кількість балів за письмову екзаменаційну роботу (за кожне питання на вибір викладача 15, 15, 10 або 14,13,13 тощо)

40 балів – загальна кількість балів за письмову залікову роботу

N	Критерій оцінювання екзаменаційної або залікової роботи	Пояснювання
1	Правильності оформлення письмової роботи	Відсутність вказівки номера групи, факультету, нумерації сторінок, відсутність поля, нерозбірливий почерк – до 1-3 % загальної кількості балів
2.	академічна доброчесність, відсутність плагіату.	Має бути виключений варіант списування відповіді з конспектів або мобільних телефонів. При відсутності академічної доброчесності або плагіату викладач має право припинити написання студентом письмової роботи або знизити загальну кількість балів за роботу у два – три рази.
3	Повнота відповідей на кожне питання	Загальний обсяг відповідей на усю екзаменаційну роботу встановлюється на основі порівняння робіт, виконаних на іспиті кращими студентами групи, тобто береться за основу найбільша кількість сторінок. - залежно від об'єму зниження відмітки може бути до 20-30 %.

4	Адекватності відповідей.	У разі відповіді на питання по іншій темі, відповідь не зараховується і бали не нараховуються. Якщо частина відповіді на питання знаходиться в площині іншого питання, викладач може понизити кількість балів на 5-20-50% від заданої кількості балів, залежно від відходу від теми питання.
5	Точність відповідей	Викладач має право понизити кількість балів за відповідь, якщо студент не дотримується канви відповіді, закладеної в питанні. Наприклад, в питанні Поняття політичного лідерства. Політичний стиль - студент нічого не написав про політичний стиль, але відмінно відповів на першу частину питання. (- 15-20% відмітки за питання)
6	Логічності, послідовності матеріалу, що викладається	При відсутності логічності, послідовності матеріалу, що викладається викладач може знизити кількість балів на 10-15% за питання.
7	Наявність грубих неточностей	Наявність грубих неточностей у відповіді Ці неточності вказують на недолік істотних знань з цього питання. - 30-40% від кількості балів за питання
8	Наявність дрібних погрішностей	Наявність дрібних погрішностей при відповіді на питання Наприклад, переплутані дати, неповні визначення і так далі - 3-5 % балів за питання.
9	Наявність подібностей до матеріалу, пропонованому викладачем	Відповіді на питання повинні мати подібність з матеріалу, пропонованого для вивчення викладачем (текстами його лекцій, рекомендованими підручниками, науковими статтями і так далі) Проте відповіді не повинні повторювати ці матеріали буквально.
10	Нарахування балів за наявності гарної відповіді на питання	Викладач нараховує бали при відповіді на питання (у рамках загальної кількості балів за кожне питання) при : якісному описі відповіді, розумінні матеріалу, вмінні апелювати до політологічних категорій, вмінні актуалізувати матеріал, показ знання політологічних теорій, аргументованості відповіді, висуненні цілей, гіпотез, новизні відображення змісту, наявності невеликих схем, виділенні "вузлових" моментів, системному відтворенні вивченого матеріалу курсу, що свідчить про високий рівень компетентності студента в матеріалі, що він вивчає

Критерії оцінювання роботи протягом семестру

Кількість балів	Критерії оцінювання
45-60	Систематичне відвідування лекцій та практичних занять, відсутність пропусків занять без поважної причини, відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважної причини, виконання завдань до кожного практичного заняття, висока активність роботи на практичному занятті, засвоєння всього обсягу матеріалу, повні та обґрунтовані відповіді при виконанні завдань, здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми, вміння мислити абстрактно і узагальнено, здатність публічно представити матеріал.
31-44	Систематичне відвідування лекцій та практичних занять, відсутність пропусків занять без поважних причин, відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважної причини, виконання завдань до кожного практичного заняття, висока активність роботи на практичному занятті, засвоєння всього обсягу матеріалу, повні та обґрунтовані відповіді з несуттєвими помилками при виконанні завдань, здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми, здатність публічно представити матеріал

26-30	Наявність пропущених лекцій та практичних занять, відпрацювання тем пропущених практичних занять, виконання завдань до кожного практичного заняття, активна робота на практичних заняттях, засвоєння основних положень курсу, допущення декількох незначних помилок при виконанні завдань, здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання, здатність публічно представити матеріал.
21-25	Наявність пропущених лекцій та практичних занять, відпрацювання тем пропущених та практичних занять, епізодична відсутність виконання завдань, участь у роботі на практичних заняттях, засвоєння окремих положень матеріалу, неповні відповіді при виконанні завдань, складності при визначенні теоретичних питань, на які розраховані завдання, здатність публічно представити матеріал.
16-20	Несистематичне відвідування лекцій та практичних занять, відсутність на заняттях без поважних причин, наявність декількох невідпрацьованих тем пропущених практичних занять, епізодична відсутність виконаних завдань, участь у роботі на практичних заняттях, засвоєння окремих положень матеріалу тем змістовного розділу, неповні відповіді, допущення помилок при виконанні завдань, великі складності при визначенні теоретичних питань на які розраховані завдання, невпевнені навички публічного представлення матеріалу.
11-15	Епізодичне відвідування лекцій та практичних занять, відсутність на заняттях без поважної причини, наявність невідпрацьованих тем пропущених лекцій та практичних занять. епізодична відсутність виконаних завдань, пасивна робота на практичних заняттях (участь у роботі останніх лише за наявності стимулу з боку викладача), наявність певного уявлення щодо матеріалу тем змістовного розділу, неповні відповіді, допущення значної кількості помилок при виконання завдання, невміння визначити теоретичні питання, на які розраховано завдання, невпевнені навички публічного представлення матеріалу.
6-10	Систематичні пропуски лекцій та практичних занять без поважних причин, наявність невідпрацьованих тем пропущених лекцій та практичних занять. систематична відсутність виконаних завдань, пасивність у роботі на практичних заняттях, неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при виконанні завдань, нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання.
0-5	Систематичні пропуски лекцій та практичних занять без поважних причин, теми пропущених лекцій та практичних занять не відпрацьовані, систематична відсутність виконаних завдань, пасивність у роботі на практичних заняттях, відсутність знань, неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при виконанні завдання. Нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання, невміння публічно представити матеріал.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка для чотири рівневої шкали оцінювання
90-100	відмінно
70-89	добре
50-69	задовільно
1-49	Незадовільно

9. Рекомендоване методичне забезпечення

Базова література

1. Державне та регіональне управління/ за заг. ред. Є.Г.Карташова. К., 2019.
2. Хеккер Є. Що є політична теорія // Політологічні читання. 1993. № 1.

3. Публічна політика: навч. посібник/ Н.А.Липовська, І.В.Письменний. 2-ге вид. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2019.
4. Публічна політика: навч. посібник. Полтава: ПолНТУ, 2018.
5. Публічне управління та адміністрування: навч. Посібник / за заг. ред. О.В.Скидана. Житомир: ЖСНАЕУ, 2017.
6. Карташов Є.Г. Проектний підхід в публічному управлінні. К., 2018.
7. Електронне урядування та електронна демократія: навч. Посібник / за заг. ред. А.І.Семенченка, В.М.Дрешлака. К., 2017.
8. Парсонс В. Публічна політика. К., 2005. С.28 – 31.
9. Телешун С. Ефективне управління і публічна політика як напрям реалізації політичної влади в умовах кризи // Політ менеджмент. 2009. № 2. С. 35-45.
10. Публічна політика та управління : наук. розробка / авт. кол. : С.О.Телешун, О.Р.Титаренко, С.В.Ситник, С.І.Вировий. К. : НАДУ, 2010. 36 с.
11. Ситник С.В. GR – інструмент функціонального представництва інтересів та забезпечення публічної політики/ С.В.Ситник // Відкриті очі. URL: <http://www.vidkryti-ochi.org.ua/2012/04/gr.html>
12. Розроблення публічної політики. Практичний посібник / Уклад. А.О.Чемерис. К. : ТОВ «Софія». 2011. 128 с.

Допоміжна література

1. Білякова А. Можливості використання окремих форм державного управління для виходу України з економічної кризи // Підприємство, господарство і право. 2021. №1. С.108 – 113.
2. Головка О.С. Місце та функції інституту президента в політичній системі демократичних суспільств // Аспекти публічного правління. 2018. №5. Т.6. С.41 -51.
3. Миколаєць А.П. Державний контроль в Україні: теорія, методологія, механізми реалізації. – К.: МАУП, 2017.
4. Пухкал О.Г., Гомоляко О.В. Публічна та державна політика: єдність та відмінності // Інвестиції: практика та досвід. 2017. №24. С. 106 – 112.

Питання 3 ПРЕДМЕТУ «Публічна політика та управління».

1. Роль публічної політики в здійсненні управління.
2. Публічна політика та публічна діяльність.
3. Взаємозалежність приватних та суспільних інтересів.
4. Предметно-практичне значення публічної політики.
5. Структура публічної політики.
6. Концептуальні підходи до трактування публічної політики.
7. Громадські (неурядові) організації в публічній політиці.
8. Публічно-політичні новації: світова та українська практика останніх років.
9. Псевдопублічний характер політики при антидемократичних режимах.
10. Публічна та непублічна політика: механізм забезпечення легітимності та стабільності.
11. Цикли публічної політики.
12. Суб'єкти та ресурси публічної політики.
13. Процес «мережевої взаємодії» у публічній політиці.
14. Процеси, засновані на інститутах представництва та делегування у публічній політиці.
15. Процеси публічної політики: загальна характеристика.
16. Взаємодія держави та громадянського суспільства як основа публічної політики.
17. Проблематика владних відносин у публічній політиці.
18. Держава як суб'єкт публічної політики.
19. Проблема розподілу функцій управління в державі.
20. Публічно-політичний вимір місцевого самоврядування..
21. Суспільна довіра як передумова легітимності влади в демократичній державі.
22. Формальні та неформальні інститути публічної політики.
23. Політико-комунікативна підсистема політичної системи.
24. Значення політичної комунікації в сучасному світі.
25. Моделі політичної комунікації.
26. Сучасні способи політичної комунікації.
27. Семантичний, технічний та інфлуентальний рівні політико-комунікативних процесів.
28. Повідомлення та текст в політичній комунікації.

29. Якості комуніканта-посередника в процесі політичної комунікації.
30. Поняття “знак” у семіотиці та політичному процесі; види знаків.
31. Вербальні та невербальні засоби у політичній комунікації.
32. Політичний вплив на сімейний зв'язок.
33. Специфіка та значення символічної комунікації в публічній політиці.
34. Експлуатація «символічного часу та «символічного простору» політичною владою.
35. Значення символіки кольору в політиці.
36. Маніпулятивні технології в публічній політиці.
37. Іміджмейкінг у публічній політиці.
38. Маркетингові форми політичних комунікацій.
39. Основні форми політичного використання Інтернет-комунікацій.
40. Специфіка Інтернет-комунікацій.
41. Необхідність громадянського і державного контролювання Інтернет-комунікацій як проблема.
42. Електронний уряд: поняття, напрямки та проблеми розвитку.
43. Розвиток електронного уряду в Україні: сучасний аспект.
44. Пропаганда в публічній політиці
45. Президентська чи парламентська форма правління як дилема конституційного демократичного розвитку.
46. Однопалатний чи двопалатний парламент як дилема конституційного демократичного розвитку.
47. Конституційна інженерія та посткомуністичні трансформації.
48. Актуальні виклики конституційної інженерії для сучасної України
49. Проблемне поле конституційної інженерії.
50. Політичний процес як боротьба за політичну ренту.
51. Електоральний неопатримоніалізм.
52. Публічність політики як протиположність корупції.
53. Специфіка пропагандистсько-агітаційної форми політичної комунікації.
54. Групи інтересів у публічній політиці.
55. Лобізм і публічна політика.
56. Місцеве самоврядування в Україні за умов воєнного стану.
57. Поняття та види управлінських рішень
58. Публічна політика за умов війни.
59. Стратегії децентралізації та децентралізації управління в державі.
60. Трансформації політичної системи України в умовах воєнного стану.
61. Сутність та призначення публічного адміністрування
62. Публічне управління публічне адміністрування
63. Політологія та публічне адміністрування: спільне та відмінне
64. В. Вільсон про публічне адміністрування
65. Причини виникнення та задачі публічного адміністрування
66. Людські ресурси в публічному адмініструванні
67. Способи оптимізації та покращення людських ресурсів
68. Різниця між публічним адмініструванням у США та Європі (за В. Вільсоном)
69. Стадії розвитку публічного адміністрування (за В. Вільсоном)
70. Громадська думка у публічному адмініструванні
71. Особливості публічного адміністрування в Україні
72. Взаємодія інституцій публічного адміністрування: консолідація
73. Взаємодія інституцій публічного адміністрування: пряма субординація
74. Взаємодія інституцій публічного адміністрування: кооперація або конфронтація?
75. Взаємодія інституцій публічного адміністрування: використання бізнесу
76. Взаємодія інституцій публічного адміністрування: контроль
77. Функції публічного адміністрування та вимоги громадян
78. Депутати та публічне адміністрування
79. Місцеве самоврядування та публічне адміністрування
80. Структура бюрократії у публічному адмініструванні
81. Інтереси та діяльність бюрократії у публічному адмініструванні

10. Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії обставин непоборної сили (в тому числі запровадження карантинних обмежень через пандемію)

В умовах дії карантинних обмежень освітній процес в університеті здійснюється за змішаною формою навчання, а саме:

- дистанційно (за затвердженим розкладом занять) на платформі Zoom проводяться всі лекційні заняття;
- дистанційно на платформі Zoom практичні (семінарські), індивідуальні заняття та консультації, контроль самостійної роботи;
- аудиторно (за затвердженим розкладом занять) проводяться 30% практичних та практичних занять у навчальних групах кількістю до 20 осіб з урахуванням відповідних санітарних і протиепідемічних заходів.

Складання підсумкового семестрового контролю: в разі запровадження жорстких карантинних обмежень з заборонаю відвідування ЗВО здобувачам денної форми навчання надається можливість (за заявою, погодженою деканом факультету) скласти **екзамен в тестовій формі дистанційно**